

1. [**PRZMIEL** *sb m*

N sg przmiel.

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

bot. Euonymus europaea L.; trzmielina pospolita, krzew lub małe drzewko z rodziny trzmielinowatych (Celastraceae), roślina lecznicza; euonymus Cn: Przmiel/ Aenonimus, Enonimus. Zwekholtz/ Spindelbaum. Hanhöldlin. SienHerb L2#; PRmiel/ ieft drzewko nie bárzo wyfokie/ żółtego fpofohu gładkie iteż kruchkie/ [...]. Owoc dawa ná czterzy gráni/ á poftáwy czerwoney [...] fámo też drzewo ninacz się nie godzi tylko ná kropidlá/ álbo ná wrzećioná ku przędzieniu. Cresc 1571 470 (Linde).

DDJ